

8 - Zničení Pentagonu lží

Prezentováno - 29. října 2016

Otče v nebi, děkujeme ti jen za to, že se můžeme shromáždit o tvém Šabatu (Sobotě). Děkujeme Ti, že toto je den na úplném počátku, kdy ses občerstvil. A v Pánu Ježíši Kristu děkujeme, že se o to občerstvení můžeme podělit, o závan Ducha na naše srdce. Modlím se, když spolu budeme trávit tento čas, tak aby to byl pokrm v pravý čas, protože v zemi je hlad po slově Božím. A modlíme se, Otče, když vidíme, jak se bouřková mračna na obzoru shromažďují, abychom zvedli hlavy s vědomím, že se blíží naše vykoupení; abychom nezmírali strachem v předtuše toho, co má přijít na svět. Víme, že velmi brzy přijdou prezidentské volby v USA (podzim 2016), a proto z toho plyne velká nejistota a nejsme si jisti, co nastane. Ale víme, že ti, kteří věří v Pána, tak ti nabývají nových sil: Vznášejí se jako na orlích perutích, běží a nejsou vyčerpáni, kráčí a nejsou znaveni. Děkujeme ve jménu Ježíše. Amen.

V posledních několika dnech jsme tedy diskutovali o tématu Pentagonu lží, založeném na prohlášení ve Velkém sporu, strana 561. Slova, která byla řečena Evě v zahradě: „Zajisté nezemřete“, což je základem nauky o nesmrtnosti duše, a to zase dává spojení se spiritualismem - změna Božího slova, změna Božího slova tak, aby znamenalo něco jiného, a často v protikladu k tomu, co Bůh myslí. Toto je základní princip satanova království.

A opět na straně 588 *Velkého sporu* Duch proroctví říká: Prostřednictvím dvou velkých bludů - nesmrtnosti duše vedoucí do spiritismu a posvátnosti neděle Satan přivede lidi pod jeho podvody. Na těchto dvou pilířích je tedy postaven Babylon: Nesmrtnost duše a posvátnost neděle. To jsou základní pilíře Babylonu.

A jak jsem onehdy řekl, kterákoliv denominace, jež nestojí na těchto dvou pilířích, alespoň v chápání křesťanství, není Babylonom. Ale jakmile na těchto pilířích stojíte, jakmile tyto pilíře přijmete, jste součástí Babylonu. Toto je důležitý rozdíl. Můžete klidně popíjet víno Babylonu, ale i tak nestojíte na základech Babylonu. To je něco, o čem je třeba pouvažovat.

A tak navíc tyto tři body zde; Zmínil jsem se o 1. kapitole z *Patriarchů a proroků*: Tři obvinění Satana proti vládě Boží. První obvinění je: Nechceme, aby tento nad námi kraloval, totiž Boží Syn. Lucifer tvrdil, že je nespravedlivé, aby nad nimi byl umístěn Kristus. Jak se říká v této kapitole tak krásně ilustrované: „sláva věčného Boha je OBA obklopovala“. Mluví se tam o DVOU! Umíme počítat, ne tři, dva; oba je obklopila.

A samozřejmě, na straně 36 knihy *Patriarchové a proroci* máme o Satanovi: Úmyslem tohoto vznešeného anděla bylo popřít nadvládu Syna Božího, a tak zlehčit moudrost a lásku Stvořitelovu. A tak máme nauku o Trojici, která má zakrýt podstatu/povahu zplozeného Božího Syna, nebo naopak nauku o arianismu, která učí, že Kristus je stvořená bytost. Často mě obviňují, že jsem „arián“. Ale já prostě říkám: Jsem Adrian! Nekomolte mé jméno. (Smích). Satanovi nezáleží na tom, na kterou stranu se v této problematice vydáte, pokud to náhodou NENÍ Kristus zplozený z Otce a dědicí vše od svého Otce.

Vidíme to tedy, když se Otec postavil a říká: „Můj Syn je roven mě samému“, tak že Satan poté obrátil své zbraně na Otce a zaútočil na Boží charakter (povahu). Jak útočí na Boží povahu? Zákon je přepisem Božího charakteru a při útoku na Boží zákon útočí také na Boží charakter.

A pak zaútočí na Boží povahu přímo: Bože, kvůli Tvému Zákonu, který vyžaduje smrt přestupníka, nemůžeš být milosrdný a spravedlivý. Jsi buď jedno, nebo druhé.

A jak jsme trávili čas zkoumáním vzorce myšlení, který zavádí Trojice, v konceptu rovnocenného chápání Božství (angl. Godhead) vidíme, že máme dva zdroje; máme Otce a Syna. Tohle vytváří opoziční myšlení. Tohle vidíte, že se to odráží ve způsobu, jakým se lidé modlí. Modlíte se k Otci nebo se modlíte k Synu? Protože ti jsou si rovni, jsou nezávislí. A v tomto porozumění budete mít potíže; opoziční myšlení.

V principu zplozeného Syna máte Otce, který vyvádí (přivádí) Svého jednorozeného Syna, a máte zdroj: „My máme jediného Boha Otce, Z NĚHOŽ všechno“ a jednoho Pána Ježíše Krista, SKRZE něhož všechno. (1 Kor 8:6) A to jsou dva různé vzorce, podle nichž lidská mysl začíná myslet. Mluvili jsme o tom v souvislosti s tím, jak rozumíme Bibli.

Bible je nám dána ve dvou částech... Klíčovou věcí pro nás dnes je, jaký je vztah mezi Starým - a já nerad používám tyto termíny, Starý zákon a Nový zákon, protože to naznačuje Starou smlouvu a Novou Smlouvu; a tohle je porušování tzv. poselství z roku 1888. Pokud však rozumíme před Křížem, ty spisy před Křížem, rozumíme tomu a budeme tyto výrazy Starý zákon a Nový zákon používat v opozičním rámci?

Stejně jako v dialogu s jednou konkrétní osobou, Jan, 1. kapitola, 17. verš: [SýkoraNZ1922] „neboť zákon byl dán skrze Mojžíše, milost (VŠAK) a pravda přišla skrze Ježíše Krista“. Slovo, VŠAK zde je vloženo. Je to psané kurzívou. A jak bych řekl překladatelům anglické King James: „Strčte si to VŠAK za klobouk.“ Protože je tam psáno: PROTOŽE skrze Mojžíše byl dán zákon, skrze Ježíše Krista nastala milost a pravda. A tak zde vidíme Zákon A milost.

Jako vidíme, že Ježíš je jasem slávy Otce, tak vidíme, že Nový zákon je jasem slávy Starého zákona. Ten vzor(ec) je krásný. Jak vidíme, že Kristus je zvětšením/rozšířením Svého Otce, tak spatřujeme, že Kniha Zákona je zvětšením deseti přikázání. Je to krásný systém a tak už nemusíme fungovat v tom opozičním systému.

Stejný princip platí pro Bibli a spisy Ducha proroctví. Pokud pracujete v tomto „spolurovném“ systému, tak máte zmatené chápání menšího a většího světla; říkáte si: zda mají stejnou autoritu a jak spolu souvisejí? V modelu Otec a Syn je to tak jednoduché. Veškerou naši nauku získáváme z Bible, ale ta je zvětšena a zesílena prostřednictvím Ducha proroctví. Je to jednoduchý proces. Když se díváme na náš svět kolem nás prostřednictvím porozumění Otce a Syna, všechno se stává jednoduchým. Protože jsme byli stvořeni k jejich obrazu. Bůh řekl svému Synu: „udělejme člověka podle našeho obrazu“.

A tak, s využitím tohoto opozičního principu, a chci vám položit tuto otázku: Které z těchto dvou je první, spravedlnost nebo milosrdenství? Je to zajímavá myšlenka, že? Další otázka: Co je první, charakter nebo moc? Je to zajímavé, jak přemýšlíme. Dáváme je proti sobě? Jsou spravedlnost a milosrdenství proti sobě navzájem? Nejsou proti sobě. Pročetl jsem Písma a vidím, že Bible říká, že Bůh je NAVŽDY milosrdný! OK? On je navždy milosrdný; a že vykonává spravedlnost.

Bůh tedy vykonává svou spravedlnost skrze Boží milosrdenství. Milosrdenství a spravedlnost nejsou k sobě navzájem v protikladu; spravedlnost je výrazem Božího milosrdenství. Vidíme to? Ale v tom opozičním systému Satan ve svém chápání rozdělil spravedlnost a milosrdenství. A udělal to, takže spravedlnost funguje pouze tehdy, když nefunguje milosrdenství; tedy že se jedná o vzájemně se vylučující principy; spravedlnost je ve válce s milosrdenstvím.

A když si tento vzor uvědomíme, je to velmi obtížné. Ale když pochopíme, že spravedlnost je projevem milosrdenství, zcela to změni naše myšlení.

(9:27) A to jsou body, které jsme zkoumali. Posledních pár dní jsme je procházeli krok za krokem. V Německu jsme to smrkli, to nám trvalo čtyři týdny, než jsme prošli Pentagonem, protože jsme se zabývali několika aspekty tohoto poselství a přitom jsem stavěli na adventistické platformu a každý z těchto bodů jsme procházeli krok za krokem.

A v poslední přednášce jsme se podívali na téma Božího charakteru neboli povahy. Poslední poselství milosrdenství, které má jít do umírajícího světa, je zjevení Božího charakteru; Boží láska. Je to poslední poselství milosrdenství, které se vydává do světa. Podívali jsme se na princip: Je Ježíš Kristus, když přišel na tuto Zemi, dokonalým zjevením charakteru Otce? Když se podíváme na život Ježíše ...; a podívali jsme se na několik pasáží. Zkoukněte poslední přednášku, pokud si chcete prohlédnout tyto citáty o zjevení Otce skrze Ježíše Krista. Svět byl temný kvůli nepochopení Boha. Kristus přišel na tento svět, aby zjevil Otce. Ježíš říká v Janovi 14, verši 9: ... „tak dlouho jsem s vámi Tomáši a nepoznal jsi mě? Kdo viděl mne, viděl Otce“;

A tak mu Ježíš říká, že když jsi mě viděl, viděl jsi Otce. A to nám představuje hlavolam. Protože pokud je úplným zjevením Otce to, co nám Ježíš zjevil ve svém pozemském životě v délce jen něco málo přes tři roky, pak máme problém; protože Kristus nikoho nezabil, když tady na zemi byl. A to nás snad přiměje přemýšlet o tom, co tedy ty všechny příběhy ve Starém zákoně? Jak se vypořádáme se všemi těmito věcmi?

Už jsme se zabývali několika z nich. A podívali jsme se na téma toho, co se stane na konci věků, kdy jsou bezbožní zničeni jasně příchodu Boha. Podívali jsme se na ono prohlášení ve Velkém sporu ..., byla to strana 652, Ve světle kříže se říká, že ty Boží vlastnosti, které se zdají být drsné ..., nyní necitují, ale (ty atributy, které) vypadají přísně, jsou krásné a atraktivní; ve světle kříže. A to jsou některé z věcí, na které jsme se včera večer dívali.

Ale velká věc, na kterou jsme se včera večer podívali, a proč je důležité s ohledem na pochopení Zákona a smluv: Že totiž bez správného pochopení smluv nejste schopni pochopit Boží charakter; budete číst Písma nesprávně.

A velkým tématem, které jsme měli druhý den, je to, že smlouvy jsou také podle tzv. božského vzorce; totiž že Stará smlouva je jakýmsi kanálem, který nás přivádí k Nové smlouvě. Protože, jak se říká ve 2. kapitole Korintským, 3. kapitole, verši 7: ... Jestliže se služba smrti vyrytá literami do kamenů udála v takové slávě.... Měla svou slávu, která byla provedena. Stará smlouva je navržena tak, aby vás odsoudila k smrti, aby... celý svět byl před Bohem usvědčen z viny. Římanům kapitola 3, verš 19.

A když ta Stará smlouva odvede tuto práci, Bible (Gal 3:24, NBK) říká: ... „Zákon nás jako pěstoun vychovával ke Kristu“, podle modelu tohoto božského vzorce. Pokud se chcete znovu narodit, musíte zemřít. Toto je základní princip; životu předchází smrt. Všichni projdeme tímto kanálem. Proč? Všichni zhřešili a nedosáhli slávy Boží. Máme ve zvyku dávat sliby Bohu.

A již jsme se podívali na zásadu, že když lidé slibují Bohu, víte, že je to Stará smlouva. Když dává člověku zaslíbení Bůh, víte, že je to Nová smlouva. A podívali jsme se v 6. kapitole knihy Exodus (v. 6-8), co Bůh řekl sedmkrát: Vyvedu vás, vysvobodím, ujmou se vás, přijmu vás, budu, poznáte, uvedu, dám.

A Izrael řekl: Nevěříme Ti Bože. A teprve až v 19. kapitole knihy Exodus Izrael říká: ...budeme plnit; a tehdy byla formována Stará smlouva; Exodus 24, když Mojžíš pokropil krví knihu a lid a formálně tak vstoupili do Staré smlouvy.

Proč jim to Bůh dovolil či umožnil? Protože chtěl, aby pochopili svou vlastní hříšnost; že nemohou dodržet své vlastní sliby. Toto je dílo, tohle je služba smrti; že se lidé vzdají sami sebe a vstoupí do Nové smlouvy. Jak říká Waggoner: A když člověk řekne: „Vzdávám to, už to nedokážu.“ Haleluja! Vyřešili jste to. Nyní můžete vstoupit do Nové smlouvy.

A to je opravdu důležitý princip. Abychom porozuměli Božímu charakteru, tak musíme pochopit tento princip smrti a dílo Zákona ve Staré smlouvě, které nás přivedou do Nové smlouvy. Chci to následovat velmi pečlivě, abychom to mohli sledovat.

Jakub 1:23; když čteme tento verš, velmi důležité! Když čteme Bibli jako posluchači Zákona, čí tvář vidíme v Písmu? Jakub, 1. kapitola, 23. verš: „Neboť je-li někdo posluchačem slova, a ne tím, kdo je činí, ten se podobá muži, který v zrcadle pozoruje svou přirozenou tvář“.

Když tedy pročítáte Bibli, čtete Zákon; a čtete ho ve Staré smlouvě; čtete o svém vlastním charakteru (povaze). Protože Zákon vám ukazuje váš vlastní charakter; odráží ho k vám. A to, co si vy myslíte, že je Božím charakterem, tak je váš vlastní charakter; zákon vám to vrací (dává zpětnou vazbu) nazpět. Chápete tuto zásadu?

Když se díváte na Boží zákon, ukazuje vám to váš charakter, dokud se znovu nenarodíte a neobdržíte Kristovu mysl (Fp 2:5): „Mějte v sobě stejné smýšlení, jako měl Kristus Ježíš“. A když máme Kristovo smýšlení, vidíme Otce tak, jak Kristus vidí Otce, a máme velmi odlišný obraz Boha. A to je klíčový problém, který lidem brání porozumět Božímu charakteru.

A chceme se podívat na ilustraci. Nejprve chci začít s jednodušší ilustrací v 15. kapitole Matouše. Víím, že v programu bylo, že budeme mluvit o kříži. Chtěl bych se k tomu dostat, ale dostal jsem několik otázek ohledně této záležitosti, ohledně použití meče Izraelem a chci se některým z těchto věcí věnovat, než půjdeme dál.

Matouš, kapitola 15. Ve verši 22 se říká: „A hle, z těch končin vyšla *nějaká* kananejská žena a křičela: „Smiluj se nade mnou, Pane, Synu Davidův! Mou dceru zle trápí démon“. Ale on jí neodpověděl *ani* slovo. I přistoupili *k němu* jeho učedníci a prosili ho: „Pošli ji pryč, vždyť za námi křičí!“ Nejprve jí Kristus neodpovídá. To je trochu neslušné, že? Ale je to JEŽÍŠ, takže to musí být v pořádku. Co to dělá? Zkouší ji! Co dělá?

„On řekl: „Byl jsem poslán jen ke ztraceným ovcím z domu Izraele.“ Opravdu? Co říká? Nezajímá se o tu ženu?

„Ona však přišla, klaněla se mu a říkala: „Pane, pomoz mi!“ Ona nebere „Ne“ jako odpověď. Ona něco ví. Neposlouchá tato prohlášení. Stále pokračuje a pak 26. verš. Nyní zápasí v její době Jákobova soužení. Její hříchy jsou na ni valeny; jsou na ni hruty; ona zápasí s andělem a myslí si, že je to nepřítel; ale ve skutečnosti je to Boží Syn.

„On odpověděl: „Není správné vzít chléb dětem a hodit *jej* psům.“ Nazval tu ženu psem? Zní mi to tak; právě jsem jí říkal pes. „Není dobré brát chléb dítkám a házetí psíkům“!

Co si Židé mysleli o Samaritánech? Byli to psi! Co tato žena pochopila, že si Židé budou myslet o Samaritánech? Že to byli psi!

Pochopte tedy, že tato žena není znovuzrozena, což znamená, že ona je ve Staré smlouvě. Co je dílem Staré smlouvy? Usvědčení z hříchu; je to služba smrti. A tak k ní Ježíš zrcadlí/odráží její vlastní myšlenky, aby se mohla rozhodnout, zda přijde do Nové smlouvy s vírou, nebo zůstane se svými bratry, kteří nenávidí Židy. A tak Ježíš odkrývá toto rasové napětí mezi Samaritány a Židy skrze smlouvu, skrze službu smrti; „budete posouzeni soudem, jímž soudíte“, Matouš, kapitola 7, verš 2.

A ona je ve své mysli vyškolená výchovou Samaritánů, aby si o Židech mysleli, že jsou to fanatici! A tak jí to Ježíš odzrcadlil. Toto je dílo Zákona ve Staré smlouvě. Jakmile pochopíte tuto zásadu, Bible se začne otevírat v porozumění. Jinak musíme jen říct, no, Ježíš jí nazval psem, a ospravedlnit si to, že Kristus lidem dává zajímavá jména.

Ale verš 27. Co to říká? „Ona řekla: „Ano, Pane, ale vždyť i psi jedí z drobtů, které padají se stolu jejich pánů.“ MILUJU ten verš! Mluví k mému srdci; tato žena. Nádherné! Stará smlouva dělá svou práci. Žena je zkoušena. Svou rasovou nenávist k judaismu, kterou jí dávají její rodiče a její společnost v její kultuře, se osvobodí; protože slyšela o tomto muži Ježíši. Ona ví, že je On milosrdný. Skrze Ježíše Krista viděla v očích Boha milosrdenství a odmítá se pustit. Takto přichází do Nové smlouvy!

A co na to Kristus říká? „Tehdy jí Ježíš odpověděl: „Ó ženo, tvá víra je veliká“. Haleluja! Znovu zrozená! A žena dostává odpověď na svou modlitbu. Jakmile pochopíte tento princip, můžete začít oceňovat některé příběhy ve Starém zákoně.

Chci se o jeden podělit ve 22. kapitole knihy Genesis. Abraham pocházel z chaldejského Ur. Byl obklopen modlářstvím. Jeho rodina byla namočena v modlářství, a pokud čtete knihu *Patriarchové a proroci*, tito lidé měli zajímavé obyčeje a zvyky. Četli jsme tedy kapitolu 22, od verše 1: „Po nějaké době se Bůh rozhodl Abrahama vyzkoušet. Zavolal: "Abrahame!" "Zde jsem," odpověděl.“ Bůh řekl: "Vezmi svého syna, svého jediného, svého milovaného Izáka, a jdi do země Moria. Tam ho obětuj jako zápalnou oběť na hoře, kterou ti určím."

Když někdo, kdo nevěří v Bibli, říká: Tady máš toho svého Boha; On nařizuje zabíjení a záhubu dětí. Takového boha uctíváš? Jak odpovíte, co řeknete? Tohle je místo, kde se Smlouvy stávají velmi důležitými.

Kultura, odkud Abraham pochází, spočívala v tom, že děti by měly být obětovány jako zápalná oběť. Na tomto principu vyrostl. A Bůh ho na tomto principu chce vyzkoušet v jeho vlastním myšlení, v jeho vlastní kultuře. A tak Boží slovo odráží/zrcadlí jeho (Abrahamovu) kulturu, minulost. Ve slově Božím vidí svou vlastní přirozenou tvář, protože dílo Staré smlouvy má působit smrt; a proto je to pro něj zkouška. Ale prostřednictvím tohoto procesu, skrze toto porozumění ve své důvěře v Boha, se rozhodl uvěřit. Protože Boží slovo říká: „Učiním z tebe veliký národ“ a všechny tyto věci udělám za tebe. A tak, když ve své mysli plní tento příkaz, odmítá se vzdát toho zaslíbení, že bude velkým národem. A v této zkoušce, v tomto ohromném boji, kterým prochází, je uveden do Nové smlouvy.

Vidíte ten princip? Zrcadlení lidské kultury a porozumění Božímu slovu odhaluje jako zrcadlo myšlení člověka; a prostřednictvím tohoto procesu ti, kteří lpí na pravdě slov Božích ...; protože Abraham věřil ve vzkříšení, že Bůh mohl vzkřísit jeho syna z mrtvých, uvěřil Božímu slovu; a přes víru v toto slovo bylo spáleno jeho dřívější porozumění ve Staré smlouvě a on byl přiveden do Nové smlouvy.

Není to krásné? Poskytnete vám pochopení toho, jak tyto obrázky řešit. Když pochopíte, že Stará smlouva a Nová smlouva dohromady spolupracují jako zdroj a kanál - tohle bylo jádrem poselství z roku 1888 - aby vás to přesunulo ze Staré smlouvy do Nové smlouvy.

(22:57) A když pochopíte, že Stará smlouva je „blízko zániku“, jak se říká v 8. kapitole Židům (v. 13), vidíme, že ... zákon byl naším vychovatelem, který nás měl přivést ke Kristu. Ale jak říká Duch proroctví, Kristus nás pak směřuje na Zákon. A tak dílo posvěcení pokračuje (je progresivní), jak se uvádí ve *Velkém sporu*, kapitole 27, Klíče ke království. Je to progresivní; není to okamžité dílo. Jste posláni zpět k Zákonu a Zákon vás usvědčuje z hříchu a poté jste přivedeni zpět ke Kristu, abyste získali milosrdenství a milost.

Stará i Nová smlouva tedy fungují v našich životech; jedna pracuje na smrti starého člověka; druhá dává život novému člověku; Jákob a Ezau zápasili v lůně a to představuje Starou a Novou smlouvu. Vidíte ten princip?

23:53 A tak říkáme: Ne, ne! Já nejsem součástí té Staré smlouvy! Ale Stará smlouva je slavné dílo, jehož cílem je vložit slávu člověka do prachu. Toto je její dílo. Ony dvě pracují vedle sebe až do zapečetění. A když jsme zapečetěni, Stará smlouva zmizí; už nevidíme svou vlastní tvář v zrcadle; již nečteme Boží slovo podle přirozeného/tělesného člověka. Písmo čteme jen tak, jak Kristus čte Písmo; „Ó jak miluji zákon tvůj, tak že každého dne on jest mé přemyšlování.“ Ž 119:97

A proto, s ohledem na tuto skutečnost, chci, abyste se podívali na tento verš v 5. Mojžíšově, kapitole 7, verši 2: „Hospodin, tvůj Bůh, ti je předá, abys je pobil. Vyhubíš je jako klaté, neuzavřeš s nimi smlouvu a NESMILUJEŠ se nad nimi“!

Muži, ženy, děti - vyhubit mečem; a Richard Dawkins vám tuhle pasáž ukáže a řekne: A tohle je ten tvůj Bůh? To je to, co přikazuje; pobití malých dětí? Uctíváš takového boha? Jak na takovou otázku odpovíte? No, Bůh to přikázal!? Jak se s tím popasujete? No, víš, to byli zlí lidé, a tak se tyto věci musely stát!?

Musíme se trochu vrátit a něčemu porozumět. Pokusil jsem se to podrobně popsat v brožurce Odhalení hada v dobytí Kanaánu. Máme to támhle vedle. Pokud jde o to, proč byl meč použit, máme k tomu prohlášení, několik prohlášení v Duchu proroctví. Patriarchové a proroci, strana 392: „*Nebylo úmyslem Božím, aby získali zemi válkou, nýbrž přesným plněním jeho příkazů.*“ Nebylo Jeho záměrem, aby získali zemi válčením, ale striktní poslušností Jeho příkazů. Jak tohle sladíme? Nikdy nebylo Božím záměrem, aby synové Izraele obsadily zemi Kanaán válčením.

Exodus 23:27 vám to říká: Poslal by na lidi hrůzu a pomocí sršňů je vyhnal. To řekl Bůh. Pokud UPOSLECHNETE Mého hlasu a DODRŽÍTE moji smlouvu; pokud vejdete do Nové smlouvy, mohu být ochrannou bariérou kolem vás. Pokud budete ctít Moji svatyni a budete zachovávat Mou sobotu (šabat), postarám se o vás a vaši nepřátelé před vámi uprchnou. Ale oni to neudělali. Nevěřili Božím slovu; nevěřili všem těm „já to udělám“, o kterých Bůh mluvil.

A co tedy vidíme? U Abrahama máme zajímavou historii. Co dělá Abraham, když je jeho synovec Lot zajat zuřícími frakcemi tehdejší doby? Mezi Chedorlaomerem a králi Sodomy a Gomory byla válka; pět proti čtyřem králům a jeho synovec byl zajat uprostřed tohoto boje. A tak si vezme 300 ..., bylo to 318 jeho vycvičených mužů, a jde a zachrání svého synovce. Pořádně statečný čin!

A dokážete si asi představit Abrahamovy děti, jak sedí u ohně: „Ho hó, měli jste vidět našeho otce Abrahama, když na ty kmeny vyrazil, a porazil je“. To by byl trochu zdroj hrdosti, že? Že jste dokázali porazit tyto velké národy.

Ale v Duchu proroctví se říká, že když se Abraham vrátil domů, říká: A pamatoval si scény masakru, kterých byl svědkem; byl ve svém duchu hluboce znepokojen; že kdysi byl mužem míru, ale nyní vyvolal hněv národů; a ony se pro něj vrátily. A to je důsledek těch, kteří berou život. Ti, kteří odnímají život, se více obávají, že jejich život bude vzat. Ten, kdo vezme meč, musí mečem i zahynout; má neustálý strach ze smrti, protože odejmul život.

Proč musel mít Kain na sobě speciální znamení, aby ho žádný muž nezabil? Protože se potácel a třásl se, uprchlík a tulák na Zemi. Protože se bál, že ho někdo zabije. Protože jak soudíte, tak budete souzeni. Váš hřích je napsán železným rydlem na rozích vašich oltářů a na tabulku vašeho srdce, říká v 17. kapitole Jeremiáš.

A tak Abraham do Izraele přinesl meč a v budoucnu bude použit s drastickým účinkem. Vidíme to v Genesis, vidíme to u synů Jáкова, Léviho a Simeona - tam vidíme tento princip zvětšení od Abrahama po Jáкова, vidíme rozšíření toho, co Abraham udělal. Jeho synovec Lot je zajat; jeden z členů jeho rodiny je zajat a je s ním zacházeno nesprávně. Abraham tu situaci napravuje. Lévi a Simeon, jejich sestra Dína je unesena a svedena tímhle Šekemem (Sichemem). A tak ukážeme tomuto Šekemovi co je toho zač. Chovali se Istivě, vzali meč; hodně jich zabili. Poberali jejich dobytek; ukořistili jejich ženy; vzali jejich děti. Charakterní skupina lidí! Meč žije v Izraeli! Toto bylo jejich dědictví, které si sami budovali, a Bůh navštěvuje nepravost otců na dětech až do třetího a čtvrtého pokolení. Tohle se odehrává.

A tak tohle je i v pokrevní linii Mojžíše. Byl to jeho prapradědeček, který to udělal. A tak, když je povolán Mojžíš, a vidí, jak Egypťan udeřil jeho bratra, nastartovaly stejné impulsy, genetika, způsob myšlení a tak zabíjí Egypťana. Takto se s těmi věcmi vypořádávají. Ale co se stalo? No, Mojžíš musel jít na čtyřicet let do pouště. Protože, jak řekl Duch proroctví, Mojžíš si myslel, že se to bude dělat takto „povojensku“. Ale Bůh řekl: „*nechci to dělat tímto způsobem. Nebudu zemi dobývat válčením. Nereprezentuje to, kdo Já jsem*“. Takže máme problém. Když Izrael vycházel z Egypta, kolik lidí museli Izraelité zabít, když šli přes Rudé moře? Omlouvám se, myslel jsem kolik lidí z Egypťanů? Nikoho z nich nemuseli zabít. Takto je Bůh osvobodil. Nemusel nic dělat.

A tak od 2. Mojžíšovy 14, 15, 16, 17: Reptání, stěžování, reptání, stěžování; Bůh nás zabije na poušti, zabije nás na poušti, zabije nás na poušti. Stále říkali tyto věci. A tak si stěžují na vodu, a jak jsme již onehdá večer zjistili, oni najednou chtějí ukamenovat Mojžíše, proč? Protože kamenování byla praxe Egypťanů. Takto trestáte lidi, kteří hanobí egyptské bohy. Izraelci se tedy nyní řídí egyptskou metodou řešení věcí, které je rozrušily, a chtějí Mojžíše ukamenovat. Tohle je důvod, proč kamenování přichází do Tóry, protože ono odráží/reflektuje tu starou smlouvu, myšlení člověka.

Chceme jen zopakovat tento bod. Ve Staré smlouvě nezáleží na tom, kolik způsobů pozabíjení lidí dokážete vymyslet, za rouhání. Všechno, co Bůh chce udělat, je zajistit/zabezpečit rozsudek smrti, aby vás mohl uvést do Nové smlouvy a dát vám milost. Takto to funguje; můžete tam dát ukamenování. Jak Bůh řekl v Ezechielovi 20:25: „*Já jsem jim tedy také dal nedobrá ustanovení a nařízení*“. A Duch proroctví říká, že ta nařízení, která nebyla dobrá, byla kamenování lidí. To je to, co ona říká. Je to v tom dokumentu.

A tak v 17. kapitole knihy Exodus vidíme, že poté, co reptali a stěžovali si, 8. verš, máte tam spojovací slovo, které říká „potom“. „Potom přitáhl Amalek a bojoval v Refidimu s Izraelem.“ Proč je tam to „potom“? Protože reptali a stěžovali si. Když jsme hovořili o zajištění ochrany, protože nedůvěřovali Bohu, Bůh stahuje svou ochrannou ohradu; Amálekovci nyní mohou vstoupit a zaútočit na ně.

Verš 9. Víte, co si přeji, aby verš 9 říkal? „Mojžíš poklekl před Hospodinem a řekl: Co máme dělat?“ To se tam nepíše. Co se tam píše? Mojžíš tenkrát řekl Jozuovi: "Vyber si muže a vytáhni s nimi DO BOJE proti Amalekovi". Mojžíš se neptal Boha. Pokud k vám přichází skupina vojáků, kteří vás hodlají zabít a mají v úmyslu vás zničit, nebylo by přirozené, kdyby muž řekl: Nechystáte se nás sejmout, že? To my sejmeme vás! Myslím tím, že tohle je lidská přirozenost, že? Chránit své vlastní. Tak to funguje.

Mojžíš to tedy udělal. Byl vycvičen jako generál; rozuměl principům války. A tak udělal to, co považoval za nejlepší věc na ochranu svého lidu. Možná ho trochu zaslepila skutečnost, že se ho stejní lidé právě pokusili zabít; chtěli ho ukamenovat. A možná ho to trochu naštvalo, a to způsobilo, že se za to zapomněl modlit. Ale Bůh dovolil, aby to na lid přišlo, protože oni reptali a stěžovali si.

Odkud vzali Izraelité meče? To nevíme, ale možná tenkrát, když byli mrtvoly Egyptanů vyplaveny na břeh, tak byl pokryt meči a kopími; a oni si řekli: „Och, necháme si je na později; použijeme je“. A tak máme tuto situaci s Izraelem.

Nuže v Exodu 23 nám Bůh říká, jak se s touto situací vypořádá. 23:27: „*Pošlu před tebou svou hrůzu. Každý národ, k němuž přijdeš, rozvrátím.*“ ... A to slovo **rozvrátit** znamená potíže, způsobit zmatek a složitost. Znovu volba slov pro překladatele v 15., 16. století, rozvrátit/vyhladit, jim vyhovuje nejlépe; ale to slovo znamená „uvést do potíží“. ... „*Všechny tvé nepřátele obrátím před tebou na útěk. Pošlu před tebou také sršně, aby před tebou VYHNALI Hivejce, Kananejce i Chetejce*“. Všimněte si, říká to vyhnat. Je to zajímavé slovo. Tak se s tím hodlá vypořádat Bůh.

34:40 Ale samozřejmě přicházíme do Kádeš Barney. Bůh říká: „Dám ti tu zemi“. Káleb říká: Jejich ochrana od nich odstoupila; zhltneme je jako chleba. Boží andělé samozřejmě museli přestat chránit Kananejce. Chránil Bůh Kanaánce před Satanem? V Duchu proroctví se říká, že kdyby měl Satan příležitost, zabil by každého syna a dceru Adama. [GC 534] Proč? Protože jsme stvořeni k obrazu Božímu. Proto. Satan nehraje oblíbenou roli, že chce zabít nás všechny; on spíše používá lidi, kteří poslouží jeho účelu, a pak je zabíjí. Ale Bůh chrání Kananejce; ale po jejich ohavnostech po několik generací od nich stahuje svoji ochranu.

A když se Izrael chystá jít do země.. Chci jen zmínit tento bod. Je to velmi zajímavé. Pojdme udělat tuto malou odbočku. Numeri kapitola 13. Kdo řekl Izraeli, aby šel a proslídil zemi? Numeri 13 vám řeknou jednu verzi příběhu: „*Hospodin promluvil k Mojžíšovi: "Vyšli muže, aby prozkoumali kanaánskou zem, kterou dám synům Izraele. Z každého otcovského pokolení vyšlete po jednom muži. Ať to jsou sami vůdcové."*

Pojďte do 5. Mojžíšovy, kapitoly 1; a pojdme si přečíst trochu víc o tom příběhu, co se stalo. Pamatujte, když Bůh říká: Nechci, abyste měli krále; No, ale my chceme krále!; Dobře, dobře, pokud budete mít krále, udělejte tohle; udělejte tamto; udělejte toto; udělejte to takhle. No, to zní, jako by jim Bůh řekl, aby měli krále, že?

V pořádku. Deuteronomium, 1. kapitola, od verše 22: „*Vy všichni jste však ke mně přišli se slovy: "(MY) Pošleme napřed muže, kteří nám tu zem prohlédnou a podají nám zprávu o cestě, kterou se máme vydat, i o městech, do nichž máme vejít." Ten návrh se mi líbil, a tak jsem z vás vybral dvanáct mužů, po jednom z každého kmene.*“:

Kdo tedy řekl, že by měli jít do té země a proslídit ji? Byl to jejich nápad! Co tedy dělá kniha Zákona? Ona zrcadlí jejich vlastní myšlení. Vrací se jim to, co si myslí. Bůh tedy říká: Jděte; a prohlédněte tu zemi. 37:05 Vidíte ten princip? Jinak dojdete k závěru, že si zde Mojžíš odporuje. Ale když pochopíte tento princip, můžete vidět, co se děje. Oni sami se nastavili...; „jak soudíte, tak budete souzeni“. Rozhodli se to udělat, takže Bůh jim dodává zpět jejich vlastní myšlení; protože jsou ve Staré smlouvě, a to je to, co se rozhodli udělat.

Samozřejmě, že u Kadeš Barnea chtějí vyrazit. Oni ale řeknou: Ne, nemůžeme to udělat. Takže znáte zbytek příběhu, kde se říká: Ne, v jejich očích jsme kobylinky; nemůžeme to udělat. A pak Bůh říká: Dobře, jděte zpět na poušť. Pak oni řeknou: Ne, vyrazíme a zabereme tu zemi; a tohle Bůh nikdy nezamýšlel. A to je místo, kde Ellen White říká ten citát: Bůh nikdy neměl v úmyslu obsadit zemi válčením. To nebyl Jeho záměr; takhle se do Kanaánu nedostanou. A tak se museli vrátit.

Co se tedy o 40 let později stane? Všimněte si, Numeri, kapitola 21. Podívejme se znovu velmi pečlivě; kdo je ten, kdo se rozhodne udělat to zabíjení? Numeri, kapitola 21, od verše 1: „Když aradský král, Kananejce sídlící v Negevu, uslyšel, že Izrael přichází atarimskou cestou, napadl Izrael a některé z nich zajal. Izrael tehdy složil slib Hospodinu: "Vydáš-li tento lid do našich rukou, (MY) zničíme jejich města jako prokletá." Hospodin Izrael VYSLYŠEL, vydal mu Kananejce a Izrael je i s jejich městy vyhladil jako prokleté. To místo pak nazvali Chorma, Klatba.“.

Či tedy byl ten nápad zničit tato města? Byl to nápad lidí. Když tedy přijdeme k 7. kapitole 5. Mojžíšovy, co zákon dělá? Působí to jako zrcadlo; vrací jim to jejich vlastní myšlení, jejich vlastní porozumění, vidíme to? A co se pro ně Bůh snaží udělat? Dokážete si představit izraelského vojáka poté, co byl na bitevním poli; kdy vešel do nějakého obydlí a zarazil svůj meč do dvouletého dítěte a sledoval, jak umírá; na co potom myslí, když se té noci vrátí domů? Myslíte si, že má noční můry? Myslíte si, že se trápí ve svém duchu, když slyší výkřiky umírajících? Je tohle to, co od nás Bůh vyžaduje? Proč děláme tyto věci?

Když Bůh říká: Jděte a všechny je pobíte a nemějte ŽÁDNÉ MILOSTI, co od nich Bůh chce? „Och Bože, my nejsme spravedliví. Jak nám můžeš přikazovat zabít tyto lidi? Zhřešili jsme proti tobě. Udělali jsme tuto zlovolnost. Udělali jsme všechny tyto věci proti tobě. Pane Bože, slíbil jsi, že pošleš sršně! Slíbil jsi, že je vyženeš! Proč to musíme dělat my? Nechceme tyto lidi zabít. Nechceme mít na rukou krev“; a bývali mohli vstoupit do Nové smlouvy. Ale spíše než aby vyznali svůj hřích ...; tak raději zmasakrovali ženy a děti, než by vyznávali své vlastní hříchy! Vidíte ničemnost/zkaženost lidského srdce? A pak tuhle svou vlastní ničemnost vložili na Boží charakter! „Bůh nám přikázal, abychom to udělali.“

Začínáte vidět, co se zde děje v Písmu? A všimněte si po 20. verši v kapitole 21. Byl Izrael v dobrém vztahu s Bohem? Poté, co je Bůh vysvobodí, co se stane? Verš 5: a (lid) začal Bohu a Mojžíšovi vyčítat: "Proč jste nás odvedli z Egypta? Abychom zemřeli na poušti?" Důvěřují Bohu? Ne, nedělají to. Nejsou v Nové smlouvě; jsou ve Staré smlouvě, smlouvě smrti.

Tohle je místo, kde vidíme tyto příkazy. Včera večer jsme mluvili, když Eliáš vzal meč a zabil 850 proroků Baala a Ašteroty. Včera večer jsem tento citát nečetl, ale protože jsme na toto téma, chci vám ho přečíst; z Ducha prorocství.

Protože poté, co Eliáš pobil tyto muže mečem - říká vám kdekoli Tóra, že když lidi popravujete, tak byste to měli dělat mečem? To se nikde neříká. Ale co řekl Eliáš, když byl požádán Bohem: „Co ty tady, Eliáši?“ „Zůstal jsem tu sám. Oni pozabíjeli Boží proroky. Myslíte si, že měl motiv, aby se tak trochu pomstil?“

A poté, co zabil Baalovy proroky ...; ti, kdo vezmou meč, tak se budou bát, že mečem zahynou. Eliáš se postaví proti Achabovi a celému Izraeli, dívá se na ně a získává velké vítězství. A pak tato žena říká: Zemřeš a on se dává na útěk. Proč utíká? Protože má strach ze smrti, neboť vzal život způsobem, o který ho Bůh nežádal.

O Eliášovi je ve studijních materiálech z roku 1888, strana 489 tohle: „O maličko dříve, v síle Boží moci, byl plný horlivosti a intenzivního zájmu k odpadlému Izraeli, když běžel před či podél Achabova vozu. On měl zajistit Boží slávu. Měl vyzvat odpadlý Izrael, aby se naprosto oddal buďto Bohu či Bálovi. Nyní se však tento muž zdá být slabým jako ostatní. Nedostalo se mu od Hospodina **žádného konkrétního slova**, jež by jej navedlo na **směr, kterým se dal...**“. Tohle je zajímavé, že? A pak to pokračuje: „Tato historie, pečlivě a s modlitbou prostudovaná, pomůže Božímu lidu, až bude v nouzi. Nechť je člověk pozorný a **NEPŘEBÍRÁ ODPOVĚDNOSTI**, které po něm **BŮH NEVYŽADUJE**“.

Je to tady! Bůh tohle od něj nevyžadoval. Můžete si ale přečíst další citáty, kde se píše: Bůh skrze Eliáše vykonal zničení Baalových proroků. Co to znamená, že vykonal skrz? Podle Patriarchů a proroků, - myslím, že je to na str. 727 – to znamená, že Bůh trestá hřích hříchem. A to je přesně to, co se píše v příkázáních:... navštěvuje nepravosti otců na dětech až do třetího a čtvrtého pokolení.

Meč Izraele byl hřích, ale Bůh tento hřích použil k potrestání hříchu Baalových proroků. Bůh věděl, co se stane; věděl, jak se to bude vyvíjet, a neudělal nic, aby tomu zabránil. A toto je Boží spravedlnost. Musíme pochopit, že když říkáme, že Bůh trestá hřích hříchem... „Ó, ty říkáš, že Bůh neničí; Bůh nezabíjí“. Bůh je spravedlivý a přestupníci Jeho zákona budou čelit spravedlnosti. A to znamená, že On je nadále odmítá chránit; už to nedokáže a bezbožníci zahynou.

V této konkrétní otázce zde nedochází k nedorozumění, ale musíme se podívat do Písma a porozumět Božímu charakteru tváří v tvář Ježíši Kristu. Takto máme rozumět Božímu charakteru; protože Ježíš Kristus je stejný včera, dnes i navždy.

Podívali jsme se již a Ježíše, který držel meč před Jozuem, a on v ruce držel meč. Co je to za meč? Je to meč Ducha. Je to meč, který vychází z Jeho úst. A podívali jsme se na to, jak Kristus „ničící“, protože to slovo meč znamená sucho. Když si v hebrejštině vyhledáte slovo meč, znamená to sucho. Když je něco odděleno/odseknuo od Ducha, dostanete sucho. Když Ježíš proklel fíkovník, nastalo sucho; fíkovník byl uschlý; voda byla odebrána. Když tedy Ježíš mluví k Izraeli: Váš dům je ponechán vám pustý, to je Kristův meč; Jeho slovo vycházelo z Jeho úst; meč, který používá ke zkáze Izraele, je odnětí/stáhnutí Ducha Božího. Vidíte ten obrázek? To mi nesmírně pomohlo pochopit příběhy Starého zákona.

45:32 Znovu to opakuji, aby nám tento bod neunikl. Chci to jen znovu projít; a vím, že jsme se na to podívali včera večer. Ale chci to zopakovat, aby nám tento bod neunikl. Touha věků, strana 215. Jen si připomeňme: „Jan Křtitel stejně jako Spasitelovi učedníci nepochopil podstatu Kristova království.“ Postřehli jste to? On nepochopil povahu Kristova království. Dále se říká: Jan Křtitel si myslel, že Bůh je ten, kdo odpovídá ohněm.

„Stejně jako Eliáš..., očekával, že Pán se zjeví jako Bůh, který odpovídá ohněm“. Ale co řekl Bůh Eliášovi? Nejsem v tom ohni. A tak největší z proroků nerozuměl Božímu charakteru; nerozuměl povaze Božího království; a Bůh mluví stále slabounkým hlasem. Ale díky Bohu, že poslal svého jednorozeného Syna na svět, abychom mohli pochopit, jaký je náš Otec.

Na závěr se chci posunout do srdce předmětu Kristova kříže a jak bychom mu měli rozumět. Ve 13. kapitole Zjevení a 8. verši se píše, že Kristus byl zabit od založení světa. Jak tomu rozumíme? Velmi jednoduše. Izajáš, kapitola 53. Myslím, že jsme se na některé z těchto veršů podívali před několika lety. Kdy byla napsána kniha Izajáš? Mám Bibli s poznámkami a ta říká: 712 př. N. l. Ať už je to pravda, asi je to docela blízko; čili zhruba 700 let před Kristovou dobou.

Ve verši 3: „Opovržený a opuštěný lidmi“; ... Kdy byl Ježíš opovrhován a zavrhován lidmi? Již v roce 700 před naším letopočtem! Ano, na kříži jím bylo pohrdáno, ale tady JE přítomný čas! Neříká se tam: Bude jím opovrhováno. Říká: „Opovržený a lidmi zavržený, muž bolestí, který znal nemoci; jako někdo, před nímž člověk skryje tvář“; ... Jak to říká verš 5: Ale on byl proboden Již před rokem 700 př. Kr. byl proboden! Už byl zraněn. Čím? Byl proboden,... zdeptán za naše provinění, na něho dolehla kázeň pro náš pokoj a jeho šrámy jsme uzdraveni.

Pojďte do Izajáše 63 a verši 9: „V každém jejich soužení měl soužení i on. Anděl jeho přítomnosti je zachraňoval. On je ve své lásce a ve svém soucitu vykoupil. Zvedal je a nosil je po -po kolik dávných dní?- po všechny dávné dny“. „Všechny staré dny.

„Ve vsi jejich úzkosti bylo úzko jemu“... Duch proroctví nám říká: „Utrpením křižování Kristus trpí denně.“ Právě teď je Kristus křižován. Jak? Židům 6, 6. verš; Co se tam říká? „a přesto odpadli, pro ty je nemožné znovu se vrátit k pokání. Znovu by tak pro sebe křižovali Božího Syna, znovu by ho vydávali potupě!“ Pro rodiče, který má doma dospívající dítě, které se rozhodlo vzbouřit a odvrátit se od Boha; a rodič slyší hudbu, kterou poslouchá; vidí věci, které konzumují; vidí ubohost života jejich dítěte; A jak se ten rodič cítí? Jsou probodnutí zármutkem!

Tohle Kristus zažívá každý den; každý den, každý okamžik každého dne! Právě teď v některých částech světa někteří zlí lidé obchodují s malými dívkami za účelem sexu. Jak si myslíte, že k tomu soucítí Ježíš, když vidí slzy děvčat oddělovaných od svých rodin a úzkost jejich duší? Cítí to všechno! Každý poslední kousek! Cítí to. Pokaždé, když se v rodině vyskytnou hádky, kde na sebe manželé křičí, Kristus to cítí; Cítí z toho úzkost. Rozmnožte to na všechna utrpení napříč lidstvem a moje mysl to přestane brát. Nechápu tento druh utrpení; to už je příliš. Ale Kristus dnes a dnes a dnes trpí dnes; Trpí.

Nenechte si nikým nakukat, že Bůh čeká, prostě si tam nahoře v nebi čeká, až my se dáme dohromady, aby se mohl vrátit a vzít si nás. On trpí! Neodkládá Druhý příchod déle, než potřebuje. Otec v agónii sleduje svého Syna. A chci to teď říci a zmínil jsem se o tom onehdá; když moje žena porodila našeho prvorozeného syna, řekl jsem: „Pro mě to bylo velmi těžké“. Dámy si řeknou: „No, je nám Tě líto“.

Protože je opravdu těžké sledovat toho, koho milujete víc než kohokoli jiného na světě, v takové agónii a bolesti. Je to utrpení sledovat! A tohle je to, co vidí Otec se svým Synem; a On chce zastavit to utrpení; chce zastavit tu agónii.

A tak Boží služebníci zbytku Boží církve ze svých kazatelen říkají: „Nemůžeš přemoci/zvítězit nad hříchem/em“. Co tím myslíš, že nemůžeš zvítězit nad hříchem?! To jako nemůžeme přestat probodávat Krista?! Jste se zbláznili?! Bylo nám svěřeno evangelium, které nám říká, že můžeme překonat hřích. Ale důvodem, proč zápasíme s vítězstvím nad hříchem je ten, že na pozadí našich myslí uctíváme boha, který ZABÍJÍ lidi! A vy nedokážete uctívat boha, který zabíjí lidi! No, já teda nemůžu; protože v koutku své mysli si říkáš: „Jak mohu této osobě věřit?“ Jako, co když to podělám, co když to pokazím? Stejně jako v 11. kapitole Numeri, vyšlehe tento oheň a spálí mě!

Tohle je ten problém. Když poznáme Boha, protože naší výsadou je Ho poznat, tak budeme žít život neustálé poslušnosti. Toto je poslední poselství pro svět! Když ve světle kříže pochopíme Boží charakter, pak můžeme jít domů; můžeme jít domů.

Takže to je furt tím problémem. Židům kapitola 2, 14. verš. Co se tam říká? „Protože děti mají účast na krvi a těle, podobně i on se jich stal účastným, aby skrze smrt zahladil toho, kdo má vládu nad smrtí,“ Kdo má vládu nad smrtí? Je to Bůh? Říká, že Satan/ Ďábel vládne smrti. Posledním zničeným nepřítelem bude smrt! Kristus odstranil smrt a prostřednictvím evangelia vynesl na světlo život a nesmrtelnost ;, 2. Timoteovi 1:10.

... zlomil moc toho, který měl moc smrti, A co je ta moc smrti? Protože když Adam a Eva uslyšeli Kristovy kroky, které k nim přicházely v zahradě, Satan jim řekl: Pamatujte, co řekl Bůh, v den, kdy z toho pojíte, určitě zemřete; a Bůh je ten, kdo to udělá; a zabije vás. A tak my jsme zdědili tenhle strach z Boha jako toho, kdo nás chce zabít pro naše přestoupení.

Co se říká ve verši 15: „a osvobodil ty, kteří byli strachem ze smrti drženi po celý život v otroctví“. Proto jsme v otroctví hříchu! Protože se bojíme smrti. A bojíme se, že nás Bůh zabije kvůli našim hříchům a kvůli našim přestupkům. Ježíš Kristus však přišel na svět, aby zachránil hříšníky. „Nepřišel jsem zmařit lidské životy, ale spasit je“. (Lk 9:56) A ve zjevení tohoto porozumění jsem našel svobodu v Kristu a modlím se, abyste tuto svobodu našli také.

Jak mi to vyjádřila jedna osoba: „Ach Adriane, chci ti věřit; ale je to tak těžké. Ve Starém zákoně je tolik příběhů, které -se zdá- říkají opak toho, co říkáš ty! Ale když pochopíte smlouvy, které k nám přišly v roce 1888 - byly představeny Waggonerem a Jonesem -, když pochopíte tyto věci tak, jak to Bůh zamýšlel pochopit, tehdy uvidíte Boží tvář v Ježíši Kristu.

No, není to krásná věc? Chceme, aby Kristovo utrpení skončilo? Nechci, aby Kristus přebýval se mnou v hříšných myšlenkách, v žárlivých myšlenkách, v myšlenkách na pýchu, které Ho stále probodávají, které stále pronikají Jeho duši. Adriane, nech mě odpočívat ve tvé duši; buď ukřižován se Mnou a důvěřuj Mi. A teď, když vidím povahu/charakter Otce, vidím, že Mu mohu důvěřovat. Strávil jsem spoustu života strachem ze smrti. To je moje dědictví po Adamovi. Jsem si jistý, že je to i vaše dědictví, že se bojíme smrti; bojíme se, že se nám něco stane.

Před několika lety – tak jsem po 11. září - byl hrozně vyděšen z létání v letadle. Ještě někdo byl? Strach ze smrti! Ale co říká Ellen Whiteová? „*Pokud moje dílo skončilo, mohu stejně dobře zemřít tady jako kdekoli jinde; dokud se mnou Bůh neskončí, nikam nejdu.*“

Proč bych se měl bát? Moje duše je v rukou Toho, kdo mě miluje a stará se o mě.

Proto vás žádám, abyste si toto téma prostudovali. Toto je nejnaléhavější téma; poslední poselství milosrdenství, které má jít do světa, je zjevení Božího charakteru lásky.

Je mi potěšením, že se o to dnes ráno s vámi mohu podělit, a modlím se, aby to zacloumalo vaší myslí; protože Satan je nahněván a brání lidem studovat toto téma. A on bude se snažit, aby k vám přivedl lidi a informace, které řeknou: Tohle není správné; to je špatně! Já sám byl jedním z těchto lidí. Před sedmi lety jsem toto porozumění odmítl. „To není možné! V Písmu je velmi jasné, že Bůh ty lidi spálí ohněm“. Tak jsem to chápal. A tak si myslím, že jsem to řekl minulý večer; rád vám znovu řeknu: Činím teď pokání z tohoto falešného chápání Boha. Činím teď pokání před vámi a před Bohem, že jsem nepochopil Boží charakter; a to mě udržovalo v hříchu. Protože pokud je Bůh tak krutý či drsný, jak mu mohu důvěřovat; jak mu mohu věřit?

Je vaší touhou vstoupit do náruče tohoto Boha? Povstaňte prosím a ukončíme to modlitbou. Teď když stojíme, tak já si pokleknou:

Otče v nebi, jaká radost je nazývat tě Otcem. Modlím se, aby -slovy, která jsme dnes sdíleli- tak že jsem udělal to, o co jsi mě požádal, totiž odhalit Tvoji povahu/charakter Tvým dětem, mým bratrům a sestrám. Modlím se, abys nám pomohl přestat ubližovat Tvému Synovi. Věříme, že nám dáš svého Ducha, a nyní, když víme, že jsi opravdu láska; že Tvoje spravedlnost; že ty navštěvuješ hřích hříchem; že jsi milosrdný, laskavý, trpělivý; že se můžeme vložit do Tvé náruče a vědět, že můžeme přebývat v lůně Otce v Kristu Ježíši. Modlím se, Pane Bože, pomoz nám to prostudovat. Vlož do naší duše oheň, abychom si uvědomili, že jsme klamáni nepřitelem. Byli jsme podvedeni, abychom věřili, že jsi zabiják a že ničíš ty, kteří tě rozlobí. Otče, toto poselství ozáří Zemi svou slávou a já se modlím, abys mocí svého Ducha vydal svědectví o pravdivosti těchto slov. A děkuji Ti, ve jménu Ježíše. Amen.